

כְּשֶׁאֶהְיֶה עַל יְהוָה הֵם נִקְבָּה.
בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל
מְקוֹם הַפֶּתַח הִיא אִם, וּשְׁנֵיהֶם
נִרְמְזוּ בְּשֵׁם אֲדֹנָי א' אֶהְיֶה י'
יְהוָה. וְכֵן כְּשֶׁאֲדַנִּי עַל יְהוָה,
הַנִּקְבָּה הִיא בַת. כְּמוֹ שֶׁטִּפְּחָה שֶׁל
הַזָּכָר, כְּאֲשֶׁר הִיא מְקַדֶּמָּה אֶת
טִפְּחַת הַנִּקְבָּה, הִיא בַת, וְכִשְׁנִקְבָּה
מְקַדֶּמָּה אֶת הַזָּכָר, הוּא בֶן. זֶהוּ
שֶׁפְּתוּב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת
יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

וּמִשּׁוּם זֶה עֲשֶׂר סְפִירוֹת מֵהַצֵּד
שֶׁל אֶהְיָ מִתְחִילִים בְּאוֹת א',
וְהוּא ב' פֶּתַח פְּחֻשְׁבוֹן חִי"ה,
וּמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ עֲשֶׂר הַיּוֹת,
וְהֵם הֵיחָה הֵיחָה אֶהְיָ, כְּמוֹ
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוָה מְלֻךְ
יְהוָה מְלֻךְ יְהוָה יְמֻלֵךְ.
שֶׁהַנִּקְבָּה שֶׁלָּהֶם הִנּוּ הֵיחָה וְיִהְיָה,
שֶׁהַהֵיחָה הִנּוּ מַעֲיָדָה עַל עֵלְת כָּל
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהוּא הֵיחָה קֹדֶם כָּל
הַיּוֹת, וְיִהְיָה אַחֵר כָּל הַיּוֹת עַד
אֵין סוּף. וּמֵהַצֵּד שֶׁל אֲדֹנָי נִקְרָא
אֵין, שְׁנִרְמְזוּ בְּאֲדֹנָי, שֶׁמַּעֲיָד עָלָיו
שֶׁהוּא אַחֲרִית עַד אֵין סוּף
וְתַכְלִית. וְאֵהְיָ מַעֲיָד עַל קְדָמוֹתוֹ,
שֶׁאֵין קְדָמוֹן עָלָיו, וְסִימְנֵךְ
שֶׁאַחֲרָי א"י א"י אֶהְיֶה יְהוָה.

אֲדֹנָי יְהוָה. הֵם עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
אַרְבַּע אַרְבַּע. אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת שֶׁל
שֶׁבַת שֶׁאֵין זָר בִּינֵיהֶם, וְהֵם שְׁנַיִם
- זָכָר וְנִקְבָּה אַחַד לְיָמִין, וְזָכָר
וְנִקְבָּה אַחַת לְשְׂמָאל. וּפְנֵי לֹא
יָרְאוּ. י"א י"א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אַחַד, וְכָל שֵׁם רַחְבּוֹ אַרְבַּע וְגִבְהוֹ
עֲשָׂרָה, וְעוֹלָיִם אַרְבַּע אַרְבַּע
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם. וְתִלְוִיִּים מַעֲשֶׂר,
כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְהֵם
יו"ד עֲשָׂרִים. ה"י ה"י שְׁלוּשִׁים.
וְי"ו עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם. עוֹלָיִם
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם.

כְּמוֹ שֶׁעֲשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן י"ה
יְהוָה יְהוָה, וְעוֹלוֹת לְשִׁבְעִים
וּשְׁתַּיִם. אֵין שֵׁם בֵּין מִשְׁבְּעִים

אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ בְּרָזָא דָא. פֶּד אֶהְיֶה עַל יְהוָה
אֲנוּן נִוְקָבָא.

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל אֶתֶר פֶּתַח
אֵימָא, וְתִרְוִיָּהוּ אֲרַמִּיזוּ בְּשֵׁם אֲדֹנָי א'
אֶהְיֶה י' יְהוָה. וְהֵכִי פֶד אֲדֹנָי עַל יְהוָה
אֵיהוּ נִוְקָבָא בַת. כְּגוֹנָא דְטִפְּחָה דְדְכוּרָא פֶּד
אֶקְדִּימָא לְטִפְּחָה דְנִוְקָבָא, אֵיהוּ בַת. וְכֵד נִוְקָבָא
אֶקְדִּימָת לְדְכוּרָא אֵיהוּ בֶן. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
(בראשית ב ד) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם.

וּבְגִין דָּא עֲשֶׂר סְפִירוֹת מִסְטָרָא דְאֶהְיָ
מִתְחִילִים בְּאוֹת א', וְאֵיהוּ ב' פֶּתַח
פְּחֻשְׁבוֹן חִי"ה וּמִתְפַּשְׁטִין מִנֶּה עֲשֶׂר הַיּוֹת,
וְאֲנוּן הֵיחָה הֵיחָה אֶהְיָ כְּגוֹנָא דְאֶתְוֹן דְּאֲנוּן
יְהוָה מְלֻךְ יְהוָה מְלֻךְ יְהוָה יְמֻלֵךְ. הִנּוּ
הֵיחָה וְיִהְיָה דְנִקְבָּה דְלֵהוֹן דְּהַיּוֹת דָּא מִסְהִיד
עַל עֵלְת כָּל עֲלָאִין, דְּאֵיהוּ הֵיחָה קֹדֶם כָּל הַיּוֹת,
וְיִהְיָה פֶתַח כָּל הַיּוֹת עַד אֵין סוּף. וּמִסְטָרָא
דְּאֲדֹנָי אֶתְקָרִי אֵין דְּאֶתְרַמִּיזוּ בְּאֲדֹנָי דְּאֶסְהִיד
עֲלֵה דְאֵיהוּ אַחֲרִית עַד אֵין סוּף וְתַכְלִית. וְאֶהְיָ
סְהִיד עַל קְדָמוֹתוֹ דְּלִית קְדָמוֹן עֲלֵה. וְסִימְנֵךְ
דְּאַחֲוֵרִיִּים א"י א"י אֶהְיֶה יְהוָה.

אֲדֹנָי יְהוָה. אֲנוּן עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה אַרְבַּע אַרְבַּע.
אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת דְשֶׁבַת דְלִית זָר בִּינֵיהוּ,
וְאֲנוּן תְּרִין דְכָר וְנִוְקָבָא חַד (דף קכב ע"ב) לְיָמִינָא.
וְדְכָר וְנִוְקָבָא חַד לְשְׂמָאלָא. (שְׁמוֹת לג כג) וּפְנֵי לֹא
יָרְאוּ. י"א י"א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְכָל
שְׂמָא רַחְבּוֹ אַרְבַּע וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה וְסִלְקִין אַרְבַּע
אַרְבַּע לְשִׁבְעִין וְתִרְיָן, וְתִלְוִין מַעֲשֶׂר. כְּגוֹנָא דָּא
יו"ד ה"י וי"ו ה"י. וְאֲנוּן יו"ד עֲשָׂרִין. ה"י
ה"י תְּלָתִין. וְי"ו עֲשָׂרִין וְתִרְיָן. סִלְקִין שְׁבַעִין
וְתִרְיָן.

כְּגוֹנָא דְעֲשֶׂר אֶתְוֹן דְּאֲנוּן י' י'ה יְהוָה

במקום הטעמים, וכשיש טעמים
שבהם פתרים על אותיות, לא צריך
לעשות תנועה באות מן תבה,
אלא באותה שעליה הכתר.

ועוד, השכינה, אף על גב
שפלויה מעשר ספירות, ובה
נקראו כלם אחרים, כד
כשמתחדות בה הספירות שהן
פנימיות, כל הספירות נקראות
מצד הפנימיים.

ויש ספירות שהן לפני ולפנים.
וכשנכללים בה כל הספירות,
נקראות לפני ולפנים. ופנימיים,
ופנימיים של פנימיים, ואחרים,
כלם הם אחד. ואינם כמו שהאדם
שגופו מין אחד ונשמתו מין
אחר, אבל למעלה הכל אחד.
אלא כל אור וכל דרגה שהיא
יותר קרובה לעלת כל העליונים,
נקראת לפני ולפנים.

ועוד, השכינה נקראת פרדס של
התורה, על שם שהיא פלויה
מ'פשט, 'ראיה, 'דרשה, 'סוד.
שהתורה זהו סימן פרדס.
ונקראת עץ החיים מהצד של
צדיקים גמורים שאין בהם
פסלות. ומצד של כמה אילנות
הם, שמהפרי שלהם נודעת
השכינה ביניהם כפי מעשיהם.

כמו האגוז שפריו נסתר וחתום,
זהו רומז לשכינה שנאמר בה (שיר
ד) גן נעול אחתי פלה גל נעול
מעין חתום. כמו היין שהוא
סתום וחתום, שאין נהנים ממנו
הרשעים, ולא התנסף, כד גם
השכינה סתומה וחתומה בין
הרשעים שלא נהנים ממנה,
והאור שלה נאמר בו (שמות ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו.
וכד התורה, הסודות שלה
סתומים וחתומים, שאין נהנים
מהם הרשעים, ומשום זה אכל
דבש ושתה יין ואל תלמדוהו
לגוי.

והכי בכל תבה ותבה. דתנועה דנקודי אנון
באתר דטעמי. וכד אית טעמי דאנון פתרון
על אתון, לא צריך למעבד תנועה באת מן
תבה, אלא בהיה דתגא עליה.

ועוד שכינתא אף על גב דאיהי פלילא מעשר
ספירות ובה אתקריאו פלהו אחרים.
הכי כד מתחדים בה ספירן דאנון פנימיים,
כל ספיראן אתקריאו מסטרא פנימיים.

ואית ספיראן דאנון לפני ולפנים. וכד אתפלילן
בה כל ספירן, אתקריאו לפני ולפנים.
ופנימיים ופנימיים דפנימיים ואחרים פלהו
אנון חד. ולאנון כגונא דבר נש דגופה
מינא חדא, ונשמתה מינא אחרא, אבל לעלא
פלא חד. אלא כל נהורא וכל דרגא דאיהי
יתיר קריבא לעלת כל עלאין, אתקריאת לפני
לפנים.

ועוד שכינתא אתקריאת פרדס דאורייתא, על
שם דאיהי פלילא מ'פשט 'ראיה 'דרשה
'סוד דאורייתא דא הוא סימן פרדס. ואתקריאת
עין חיים מסטרא דצדיקים גמורים דלית בהון
פסלות. ומסטרא דכמה אילנין אנון, דמאיבא
דילהון אשתמודעת שכינתא ביניהון כפום
עובדיהון.

כגון אגוז דאיבא דילה סתימא וחתומה, האי
איהו רמיז לשכינתא דאתמר בה (שיר ד יב)
גן נעול אחתי פלה גל נעול מעין חתום. כגון
יין דאיהו סתום וחתום, דלא אתהנין מנה
רשיעיא, ולא אתנסף, הכי נמי איהי שכינתא
סתימא וחתומא בין רשיעיא דלא אתהנין
מנה. ואור דילה אתמר ביה (שמות ב ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו. והכי אורייתא רזין דילה
סתימין וחתומין דלא אתהנין מנהון רשיעיא.
ובגין דא אכל דבש ושתי חמרא ואל תלמדוהו
לגוי.